

Stephen King
Om at skrive
256 sider
Hr. Ferdinand

En ny-redigering af bogen havde måske været på sin plads. Det er lidt træls at skulle forholde sig til old-fashioned begreber som disketter og bånd, der var aktuelle i begyndelsen af halvfemserne. Her udkom bogen første gang.

Stephen Kings bog om sin egen karriere, sit eget forløb og udgivelser og inspiration til forfattere in spe er genudkommet i den her paperback-udgave. Det er så absolut en god nyhed og på sin plads i og med, at flere og flere ønsker bøger udgivet og har lettere og lettere ved det gennem bl.a. selvudgivelser.

Mange af sidstnævnte er af helt ufatteligt svingende kvalitet, og Hr. Ferdinand har dermed øjnet muligheden for at forsøge at hjælpe med at højne kvaliteten/få solgt lidt flere bøger, afhængigt af hvordan man nu ser det.

I hvert fald er her tale om en basker, der naturligvis er et must for alle King-fans, der nu igen har mulighed for at følge tilblivelsen af *Carrie* og alle de andre historier, King fortalte og fik udgivet før den tid. Og alle andre der er interesseret i hvordan man skriver sig videre fra et trauma, som det, King var udsat for i 1999, da en bil pløjede ind i ham på hans sædvanlige gå-tur.

Det er morsomt at læse, hvordan gyseriets mester har intellektuelle og yderst analyserende tilgange til litteratur og det at skrive. Det skulle man ikke umiddelbart forbinde med en gyser-fortæller, hvor man måske tror, at en gyser-fortælling, det er bare noget, man skriver i en fart.

King leverer mange råd og i særdeleshed om struktureringen til første udkast af en bog. King er god til at iagttage sig selv og sætter bestemt ikke sit metier specielt højt, han er bare en ordinær historiefortæller, mener han.

Det er vist noget af en underdrivelse. Hver forfatter har endvidere deres egen måde at gøre

tingene på. Ellers havde de vist ikke fået skabt den unikke følelser, som hvert enkelt af deres forfatterskab bibringer os.

Derfor kan man godt føle sig lidt begrænset af de gode råd, som King giver, bl.a. at man skal sørge for at have et bestemt skriverum, hvor man kan lukke døren, at man skal berige andres liv, når man skriver, og at man skal fortælle sandheden i en historie.

OK at lade sig inspirere, men for alle forfattere skal tingene jo flyde. Og skriver man bedst midt på græsplænen, for sig selv og fyldt med løgn, ja så må det være sådan.

Og her kan bogen bruges fornemt som inspiration til, hvordan man selv vil gøre tingene.